

В.А. КОВАЛЬЧУК, д-р техн. наук, Т.М. КОВАЛЬЧУК, канд. техн. наук,
Ю.Р. НІКІПІНА, здобувач, Криворізький національний університет

ФАКТОРИ ТА ВАЖЕЛІ СТАБІЛІЗАЦІЇ ІНДУСТРІАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Сировинний стан економіки з низьким рівнем переробки, який є домінуючим у формуванні ВВП держави, потребує якісного розвитку продуктивних сил в цілому, так і на регіональному рівні зокрема. Робити подальший акцент на базові галузі економіки вже недостатньо, хоча вони ще досить тривалий час будуть визначальними у економічній сфері держави за своїми географічними, мінерально-сировинними, трудовими та логістичними можливостями. Необхідно робити наголос на інноваційний розвиток принаймні базових галузей із залученням сучасних індустріальних і постіндустріальних технологій, які можуть надати певний поштовх до якісного стрибка економіки в цілому.

З огляду на те, що третинний сектор економіки жорстко пов'язаний з первинним та вторинним секторами і є наслідком їх розвитку, вирішення сучасних проблем функціонування суб'єктів підприємницької діяльності доступними на сьогодні важелями є актуальною науково-практичною проблемою.

Існуюча нормативно-правова база, наукові напрацювання та навчально-методичне забезпечення системи вищої освіти спрямовані закріпити усталене світоглядне бачення функціонуючої економіки й промисловості країни. Певною мірою це є виправданим, але всупереч цьому освітня сфера намагається йти далі, формулюючи перспективні напрямки вирішення поставлених задач. З'явився певний розрив між отриманими компетентностями випускників вишів та організаційно-технологічними можливостями реального виробництва. Важливо зазначити, що сучасна область фундаментальної науки і техніки, яка пов'язана з обґрунтуванням практичних методів дослідження та розробки інформаційних, нано- та інших технологій фінансується недостатньо. Необхідно фінансування інноваційних досліджень кардинально перерозподіляти між академічними установами та регіональними осередками науки і освіти, бо саме вони забезпечують прямий зв'язок із запитами виробництва. Доки ця проблема не знайде свого вирішення на національному рівні, науковці на місцях вимушені відшукувати вирішення окремих її складових для потреб реальної економіки і виробництва.

На рівні бізнесових структур будь-якого масштабу і виду економічної діяльності, потенціал залучення інвестиційних ресурсів на підтримку і подальший їх розвиток є обмеженим. Зважаючи на соціально-економічний стан країни, мова йде про їх «виживання». В таких умовах великого значення набуває більш мобільний прошарок підприємництва – малий та середній бізнес. На період стабілізації макроекономічного стану країни цей прошарок, за певних умов, може відіграти свою позитивну роль, хоча він є не дуже розвиненим.

В основу будь-якого бізнесу, який здійснюється у рамках визначених законодавством умовах, покладено особисту зацікавленість. Аналіз структури, наприклад, фізичних осіб-підприємців у загальній кількості суб'єктів господарювання країни складає 80,4%, а їх відсоток у загальному обсязі реалізованої продукції, товарів і послуг складає лише 8,2%. Частка малого і середнього бізнесу у ВВП країни становить 11%, тоді як у Західній Європі у середньому складає 65% [1]. Зважаючи на вищевикладене, провідні сектори економіки, і перш за все гірничодобувна промисловість, яка має регіональну специфіку і є досить інерційною, будуть ще досить тривалий час визначати економічну політику держави. Тому необхідно акцентувати увагу на системно-структурний підхід до управління людськими ресурсами, як найбільш гнучкий фактор бізнесу. Він ґрунтується на інтеграції концепції управління персоналом у бізнес-модель підприємства через побудову організаційної структури оптимізації бізнес-процесів, діджиталізацію діяльності та корпоративну культуру. Саме такий підхід і визначає необхідність залучення фахівців HR-інжинірингу у бізнес-економіку, як комплексної системи з підготовки, забезпечення та обслуговування виробництва і реалізації продукції паралельно із розвитком оточуючого регіонального бізнес-середовища.

Список літератури

1. Державна служба статистики України. Київ, 2020. URI: <http://www.uktstat.gov.ua>